

[Margrete Auken]

sket og vil ske med dagsordenens punkter 1 og 2.

Spørgeren er af den opfattelse, at årsagen til dette bl.a. kan søges i dagsordenens punkt 2, idet der ikke som følge af dagsordenen er afsat ressourcer til opprioritering af det internationale miljøarbejde, der også blev efterlyst ved en anden forespørgsel om regeringens handlingsplan den 18. februar 1987. Danske miljøinvesteringer og tiltag må følges op med investeringer i det internationale miljøarbejde, således at den danske politik får regional og global effekt ud over den lokale effekt.

Det er derfor også væsentligt at få afklaret, om regeringen vil afsætte flere ressourcer til Miljøministeriet og altså ikke kun omfordele ressourcerne fra departement og styrelser, der i forvejen er tungt belastet med preserende miljøopgaver.

Svar (13/4 87):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Folketingets dagsorden af 10. februar 1987 om en forbedring af indsatsen mod den grænseoverskridende forurening i Europa følges op af Miljøministeriet og først og fremmest af Miljøstyrelsen, hvor arbejdet i de internationale konventioner om forureningsbekæmpelse ligger.

Dagsordenens punkt 1 og 2 vil således løbende blive vurderet af Miljøstyrelsen, og flere initiativer er allerede sat i gang, bl.a. sammen med de nordiske lande.

Arbejdet med den plan, som er indeholdt i punkt 3, er i gang, og der vil i forbindelse med planlægningsarbejdet blive foretaget en mere systematisk vurdering af mulighederne for en forstærkning af den danske indsats i konventionerne.

Endelig er ordningen med orientering af Folketingets miljø- og planlægningsudvalg sat i værk. Udvalget har således modtaget en orientering om forhandlingerne i Wien om en protokol til konventionen om beskyttelse af ozonlaget, og udvalget har netop modtaget en orientering om mødet i Helsingforskommissionen. Udvalget vil derudover i tiden frem til sommerferien modtage orienteringer om mødet i Oslokonventionen 8.-10. juni, mødet i Pariskonventionen 1.-3. juni og mødet 12.-15. maj om nitrogenoxider inden for Genèvekonventionen om grænseoverskridende luftforurening.

Regeringen finder, at en ordning med orientering om disse centrale møder i konventionerne sikrer miljø- og planlægningsudvalget den information om arbejdet i konventionerne, som kræves i dagsordenen.

Spm. nr. S 995

Til *ministeren for offentlige arbejder* (6/4 87) af:

Margrete Auken (SF):

»Kan ministeren oplyse, om det er den nordiske miljøbeskyttelseskonvention eller Helsingforskonventionen, der er det rette internationale forum for konsultation med hensyn til vurderingen af miljøkonsekvenserne af en fast forbindelse over Storebælt?«

Begrundelse

Spørgeren er bekendt med, at spørgsmålet om en fast forbindelse over Storebælt blev diskuteret på Helsingforskommissionens 8. møde i Helsingfors den 24.-27. februar 1987. Det tyder på, at den nordiske miljøbeskyttelseskonvention derfor ikke finder anvendelse, da denne kun gælder, hvor andre internationale aftaler ikke dækker. Omvendt finder den nordiske miljøbeskyttelseskonvention anvendelse, hvis Helsingforskonventionen ikke dækker.

Ministeren har i besvarelsen af spørgsmål 7 (udvalget om offentlige arbejder, L 177, bilag 13, den 21. marts 1987) gjort opmærksom på, at der vil blive foretaget notifikation over for søfarende nationer om Storebæltbroen, når anlægsloven er vedtaget.

Spørgeren finder det vigtigt at få slået fast, i hvilke internationale aftaler der vil foregå en reel vurdering af miljøsammenhængene, således at der bliver tale om en international vurdering ud over en meddelelse til søfarende nationer.

Svar (22/4 87):

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

Spørgsmålet har været forelagt Udenrigsministeriet og Miljøstyrelsen, og jeg kan herfter oplyse følgende:

Helsingforskonventionen af 22. marts 1974 om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet omfatter alle staterne i Østersøområdet,